

EL DRAC JORDI

Autor: Jean Marco Navarrete Cruz.

**Hi havia una vegada un drac que es deia Jordi.
Un dia es va caure del seu planeta: El planeta 212.**

El pobre Jordi no sabia què fer, per això va amagar-se en una cova.

En Jordi era un drac sense ales i tampoc escopia foc, era vermell i sense amics.

Un matí, en Jordi es va despertar en un corral, que era bastant gran amb animals de tota mena: vaques, cavalls, etc.

Com que era valent, va decidir sortir del corral i, de sobte, va veure uns pagesos treballant la terra. Com que mai havien vist un drac, van sortir corrents.

En Jordi, sol com sempre, va decidir buscar menjar.

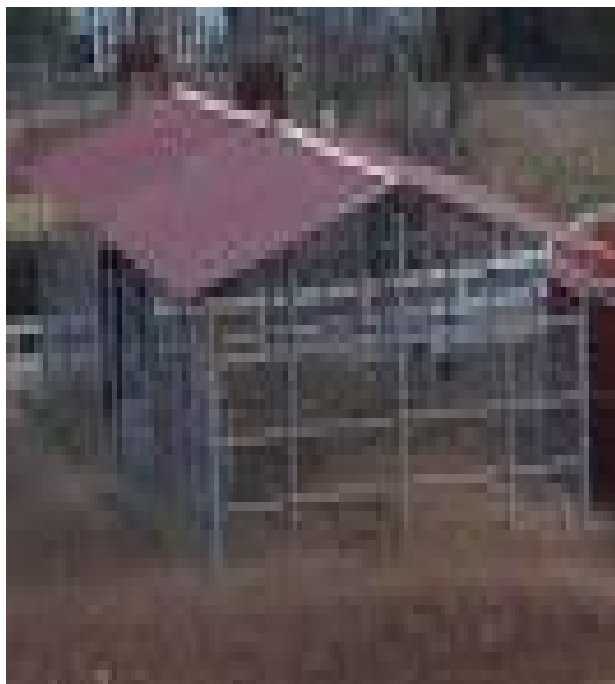
-...i on trobaré menjar?

Es va preguntar el drac.

I de sobte, li va passar una idea pel cap: el drac va començar a cavar en els camps de conreu i ...visca! Va treure un munt de menjar: patates, pastanagues, remolatxa, cebes, etc.

Com que era molt solidari, va decidir buscar objectes per intentar tornar al seu planeta, el seu veritable lloc. Doncs, va començar a cavar i a fer una cova on dormir aquella nit.

Al dia següent, va agafar una mica de menjar i va començar a caminar durant hores i hores, i mentre caminava, va veure una caseta vella i abandonada i va decidir fer un mos i, de cop, va veure un castell enorme amb un jardí molt bonic ple de flors, però en el seu planeta s'odien les flors i les va començar a trepitjar

-Teniu flors! els meus peus són indestructibles, je je...

Va dir el drac.

-Què ha sigut això?

Va respondre una veu dolça i agradable.

-Jo ho descobriré.

Va dir un soldat que va sortir al jardí i...SORPRESA! va veure un drac voltant pel jardí.

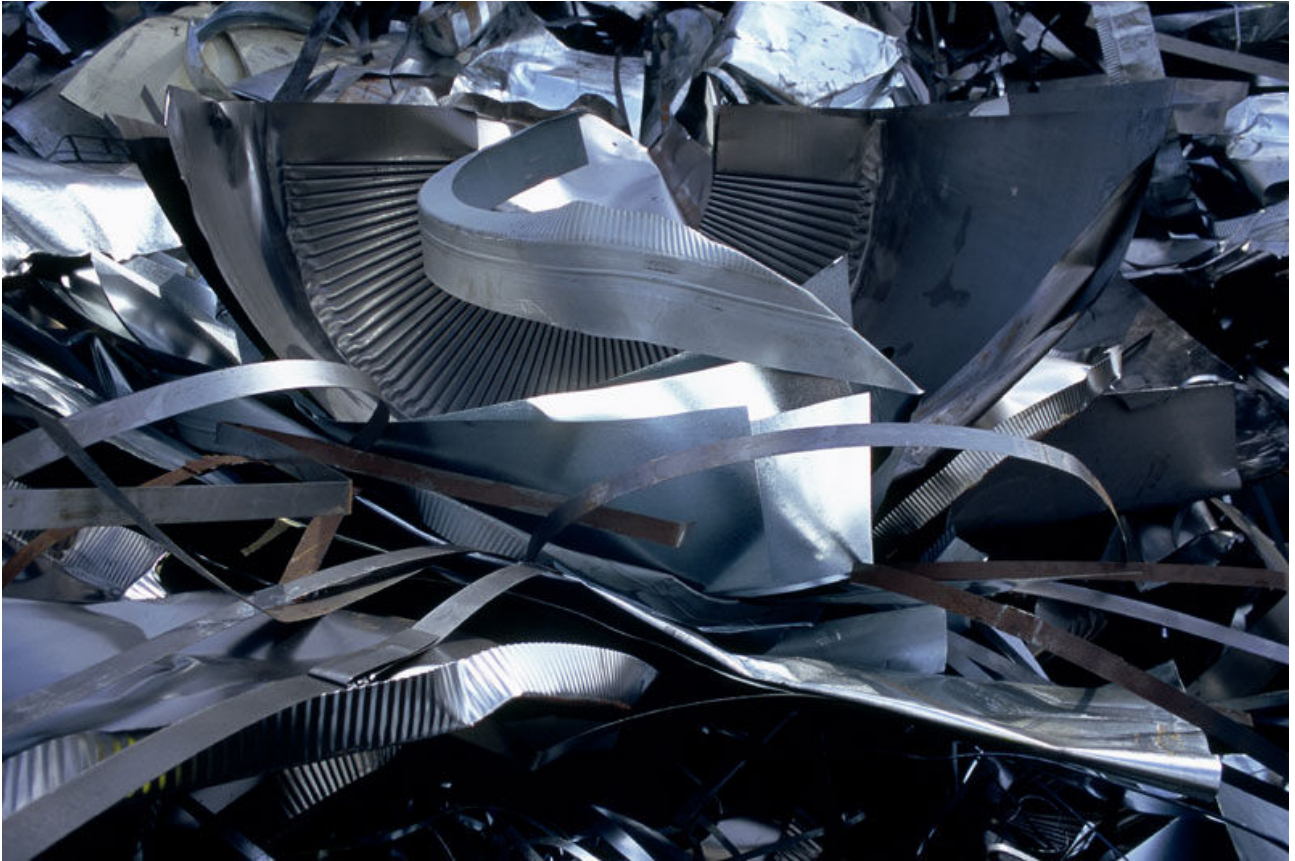
- **PRINCESA! un drac al jardí!**
- **La princesa va anar al jardí i...no hi havia res...**

-Em vols dir on està el drac?

-Però, però...

-Me' n vaig a la meva habitació, ah! i estàs acomiadat!

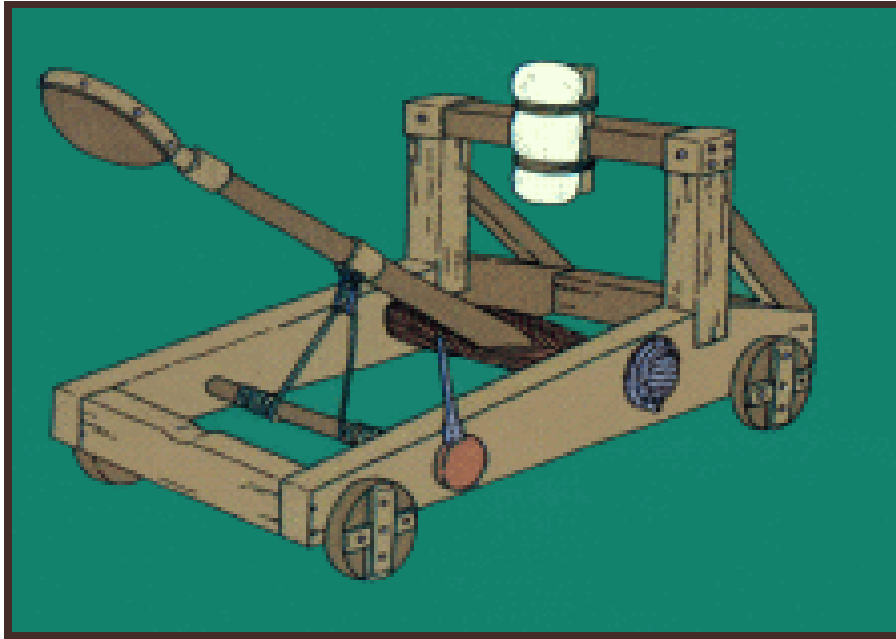
-Què?

El soldat va estar acomiadat per culpa d' en Jordi i en Jordi continuava recollint la manera de tornar al seu planeta, com per exemple: trossos de fusta, rodes de bicicletes, metalls, etc.

Mentre, el soldat que es deia Lluís, estava caminant quan, de sobte, va veure el drac i es va posar vermell com un tomàquet, doncs va decidir matar-lo.

-Vine aquí drac que et mataré!

Van lluitar durant una bona estona fins que el soldat es va rendir, però el drac encara no podia tornar al seu planeta. Amb unes fustes i unes gomes va construir una catapulta amb la que va tornar al seu planeta finalment i va ser feliç...

I vet aquí gos i vet aquí un drac, aquest conte ja s'ha acabat.

FI